

॥ तैत्तिरीय संहिता ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे द्वितीयः प्रश्नः ॥

यदुभौ विमुच्यातिथ्यं गृहीयाद्यज्ञं विच्छिन्द्याद्यदुभावविमुच्य
यथानागतायातिथ्यं क्रियते तादृगेव तद्विमुक्तोऽन्योऽनङ्गान्भवत्यविमुक्त
ऽन्योऽथातिथ्यं गृह्णाति यज्ञस्य सन्तत्यै पत्यन्वारभते पत्नी हि
पारीणह्यस्येशे पत्नियैवानुमतं निर्वपति यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति
मिथुनं तदथो पत्निया एव (१)

एष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै यावद्विर्वै राजानुचरैरागच्छति
सर्वेभ्यो वै तेभ्य आतिथ्यं क्रियते छन्दांसि खलु वै सोमस्य
राज्ञोऽनुचराण्यग्रेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया एवैतेन
करोति सोमस्यातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह त्रिष्टुभं एवैतेन
करोत्यतिथेरातिथ्यमसि विष्णवे त्वेत्याह जगत्यै (२)

एवैतेन करोत्यग्र्यै त्वा रायस्पोषदात्रे विष्णवे त्वेत्याहानुष्टुभं
एवैतेन करोति श्येनाय त्वा सोमभृते विष्णवे त्वेत्याह गायत्रिया
एवैतेन करोति पञ्च कृत्वो गृह्णाति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो
यज्ञमेवाव रुन्धे ब्रह्मवादिनो वदन्ति कस्मात्सत्याद्वायत्रिया उभयत
आतिथ्यस्य क्रियत इति यदेवादः सोममा (३)

अहरत्तस्माद्वायत्रिया उभयत आतिथ्यस्य क्रियते
 पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च शिरो वा एतद्यज्ञस्य यदातिथ्यं नवंकपालः
 पुरोडाशो भवति तस्मान्नवधा शिरो विष्यूतन्नवंकपालः पुरोडाशो
 भवति ते त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता स्तोमेन सम्मितास्तेजस्त्रिवृत्तेज
 एव यज्ञस्य शीर्षं दधाति नवंकपालः पुरोडाशो भवति ते
 त्रयस्त्रिकपालास्त्रिवृता प्राणेन सम्मितास्त्रिवृद्वै (४)

प्राणस्त्रिवृतमेव प्राणमभिपूर्वं यज्ञस्य शीर्षं दधाति
 प्रजापतेर्वा एतानि पक्ष्माणि यदश्ववाला ऐक्ष्वी तिरश्ची
 यदाश्ववालः प्रस्तरो भवत्यैक्ष्वी तिरश्ची प्रजापतेरेव तच्चक्षुः
 सम्भरति देवा वै या आहुतीरजुहवुस्ता असुरा निष्कावमादन्ते
 देवाः कार्ष्ण्यमपश्यन्कर्मण्यो वै कर्मनेन कुर्वीतेति ते
 कार्ष्ण्यमयान्परिधीन् (५)

अकुर्वत तैर्वै ते रक्षाऽस्यपाघ्नत यत्कार्ष्ण्यमयाः परिधयो
 भवन्ति रक्षंसामपहत्यै सऽस्पर्शयति रक्षंसामनन्ववचाराय न
 पुरस्तात्परि दधात्यादित्यो ह्यवोद्यन्पुरस्ताद्रक्षाऽस्यपहत्यूर्ध्वं
 समिधावा दधात्युपरिष्ठादेव रक्षाऽस्यपहन्ति यजुषान्यां
 तूष्णीमन्यामिथुनत्वाय द्वे आ दधाति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै
 ब्रह्मवादिनो वदन्ति (६)

अग्निश्च वा एतौ सोमश्च कथा सोमायातिथ्यं क्रियते नाग्नय
 इति यद्ग्रावग्निम्मथित्वा प्रहरति तेनैवाग्नयं आतिथ्यं क्रियते-

ऽथो खल्वाहुरग्निः सर्वा देवता इति यद्विरासाद्याग्निम्मन्थति
हव्यायैवासन्नाय सर्वा देवता जनयति॥ (७)

परित्रिया एव जगत्या आ त्रिवृद्वै परिधीन् वन्दन्त्येकचत्वारिंशच्च॥ [१]

देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा मिथो विप्रिया आसन्तेऽ
३ न्योन्यस्मै ज्यैष्ठ्यायातिष्ठमानाः पञ्चधा व्यक्रामन्नग्निर्वसुभिः
सोमो रुद्रैरिन्द्रो मरुद्भिर्वरुण आदित्यैर्बृहस्पतिर्विश्वैर्देवैस्तै-
ऽमन्यन्तासुरेभ्यो वा इदमभ्रातृव्येभ्यो रध्यामो यन्मिथो विप्रियाः
स्मो या न इमाः प्रियास्तनुवस्ताः समवद्यामहे ताभ्यः स
निर्ऋच्छाद्यः (८)

नः प्रथमोऽ ३ न्योन्यस्मै द्रुह्यादिति तस्माद्यः सतानूनप्रिणामप्रथम
द्रुह्यति स आर्तिमार्च्छति यत्तानूनप्रः समवद्यति भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना परास्य भ्रातृव्यो भवति पञ्च कृत्वोऽव द्यति पञ्चधा
हि ते तत्समवाद्यन्ताथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तो यज्ञो यज्ञमेवाव
रुन्ध आपतये त्वा गृह्णामीत्याह प्राणो वै (९)

आपतिः प्राणमेव प्रीणाति परिपतय इत्याह मनो
वै परिपतिर्मन एव प्रीणाति तनूनप्र इत्याह तनुवो हि
ते ताः समवाद्यन्त शाकुरायेत्याह शक्त्यै हि ते ताः
समवाद्यन्त शक्नन्नोजिष्ठायेत्याहौजिष्ठः हि ते तदात्मनः
समवाद्यन्तानाधृष्टमस्यनाधृष्यमित्याहानाधृष्टः ह्येतदनाधृष्यं
देवानामोजः (१०)

इत्याह देवानां ह्येतदोजोऽभिषस्तिपा अनभिषस्तेन्यमित्याहा
 ह्येतदनभिषस्तेन्यमनु मे दीक्षां दीक्षापतिर्मन्यतामित्याह
 यथायजुरैतद्धृतं वै देवा वज्रं कृत्वा सोममघ्नन्नन्तिकमिव खलु
 वा अस्यैतच्चरन्ति यत्तानूनप्रेणं प्रचरन्त्यंशुरंशुस्ते देव सोमा
 प्यायतामित्याह यत् (११)

एवास्यापुवायते यन्मीयते तदेवास्यैतेना प्याययत्या
 तुभ्यमिन्द्रः प्यायतामा त्वमिन्द्राय प्यायस्वेत्याहोभावेवेन्द्रं च सोमं
 चा प्याययत्या प्यायय सखीन्थ्सन्या मेधयेत्याहृत्विजो वा अस्य
 सखायस्तानेवा प्याययति स्वस्ति ते देव सोम सुत्यामंशीय (१२)

इत्याहृशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एतैःस्माल्लोकाच्चवन्ते
 ये सोममाप्याययन्त्यन्तरिक्षदेवत्यो हि सोम आप्यायित एष्टा
 रायः प्रेषे भगायेत्याहृ द्यावापृथिवीभ्यामेव नमस्कृत्यास्मिल्लोके
 प्रति तिष्ठन्ति देवासुराः संयत्ता आसन्ते देवा बिभ्यतो-
 ऽग्निम्प्राविशन्तस्मादाहुरग्निः सर्वा देवता इति ते (१३)

अग्निमेव वरूथं कृत्वासुरानभ्यभवन्नग्निमिव खलु वा एष प्र
 विंशति योऽवान्तरदीक्षामुपैति भ्रातृव्याभिभूत्यै भवत्यात्मना परास्य
 भ्रातृव्यो भवत्यात्मानमेव दीक्षया पाति प्रजामवान्तरदीक्षया
 सन्तराम्मेखलां समायच्छते प्रजा ह्यात्मनोऽन्तरतरा तप्तव्रतो
 भवति मदन्तीभिर्मार्जयते निर्ह्यग्निः शीतेन वायति समिद्धौ या
 ते अग्ने रुद्रिया तनूरित्याहृ स्वयैवैनद्देवतया व्रतयति सयोनित्वाय

शान्त्यै॥ (१४)

यो वा ओजं आहु यदंशीयेति तैऽग्र एकादश च॥ [२]

तेषामसुराणान्तिस्रः पुरं आसन्नयस्मय्यवमाऽथ रज्जताऽथ
हरिणी ता देवा जेतुन्नाशंकुवन्ता उपसदेवाजिगीषन्तस्मादाहुर्यश्चैवं
वेद यश्च नोपसदा वै महापुरं जयन्तीति त इषुः
समंस्कुर्वताग्निमनीकः सोमः शल्यं विष्णुन्तेजं नन्तैऽब्रुवन्क
इमामसिष्यतीति (१५)

रुद्र इत्यब्रुवन्नद्रो वै क्रूरः सोऽस्यत्विति सोऽब्रवीद्वरं वृणा
अहमेव पशूनामधिपतिरसानीति तस्माद्बुधः पशूनामधिपतिस्ताः
रुद्रोऽवांसृजत्स तिस्रः पुरो भित्तवैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत्
यदुपसदं उपसद्यन्ते भ्रातृव्यपराणुत्यै नान्यामाहुतिम्पुरस्ताञ्जुहुयाद्यदन्

अन्यन्मुखं कुर्यात्स्रुवेणाधारमा धारयति यज्ञस्य प्रज्ञात्यै
पराङ्तिक्रम्य जुहोति परां च एवैभ्यो लोकेभ्यो यजमानो
भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते पुनरत्याक्रम्योपसदं जुहोति प्रणुद्यैवैभ्यो
लोकेभ्यो भ्रातृव्याञ्जित्वा भ्रातृव्यलोकमभ्यारोहति देवा वै याः
प्रातरुपसदं उपासीदन्नहस्ताभिरसुरान्प्राणुदन्त याः सायः रात्रियै
ताभिर्यत्सायम्प्रातरुपसदः (१७)

उपसद्यन्तैऽहोरात्राभ्यामेव तद्यजमानो भ्रातृव्यान्प्राणुदत्ते याः
प्रातर्याज्याः स्युस्ताः सायम्पुरोनुवाक्याः कुर्यादयातयामत्वाय

तिस्र उ॒पसद॑ उ॒पैति॑ त्रयं इ॒मे लो॒का इ॒माने॒व लो॒कान्प्री॑णाति
षट्थसम्प॑द्यन्ते षड्वा ऋ॒तवं ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति द्वाद॑शाही॒ने सोम॑
उ॒पैति॑ द्वाद॑श मा॒साः संव॑त्सरः संव॑त्स॒रमे॒व प्री॑णाति चतु॑र्विंशतिः
सम् (१८)

प॒द्यन्ते चतु॑र्विंशतिर॒र्धमा॒सा अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णा॒त्यारा॑ग्रामवान्त॒
का॒मये॑तास्मिन्मे॒ लो॒केऽर्धु॑कः स्या॒दित्ये॒कम॒ग्रेऽथे॒ द्वाव॑थ॒ त्रीन॑थ॒
च॒तुरं ए॒षा वा आ॒रा॑ग्रा॒वान्तर॑दीक्षास्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति
प॒रोव॑रीयसीम॒वान्तर॑दीक्षामुपे॒याद्यः॑ का॒मये॑ता॒मुष्मि॑न्मे लो॒के-
ऽर्धु॑कः स्या॒दिति॑ च॒तुरोऽग्रे॑ऽथ॒ त्रीन॑थ॒ द्वाव॑थैक॒मेषा॑ वै
प॒रोव॑रीयस्य॒वान्तर॑दीक्षामुष्मिन्ने॒वासमै॑ लो॒केऽर्धु॑कम्भवति॥ (१९)

अ॒सि॒ष्यती॑ति जुहुया॒त्स्याय॑म्रा॒तरु॑पसद॒श्चतु॑र्विंशतिः स॒ञ्चतुरो॑ऽग्रे षोड॑श च॥ [३]

सुव॒र्गं वा ए॒ते लो॒कं य॑न्ति य उ॒पसद॑ उप॒यन्ति॑ तेषां य उ॒न्नय॑न्ते
ही॒यन्त ए॒व स नोद॑ने॒षीति॑ सू॒त्रीय॑मिव॒ यो वै स्वा॑र्थेतां॒ यता॑ः श्रान्तो
ही॒यन्त उ॒त स नि॑ष्ट्याय॒ सह॑ व॒सति॑ तस्मा॑त्स॒कृदु॒न्नीय॑ नाप॒रमु॒न्नये॑त
द॒धोन्न॑येतै॒तद्वै प॑शूना॒ रूप॑ रूपे॒णैव॑ प॒शून॑व॒ रुन्धे॑ (२०)

य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॒ विष्णू॑ रूपं कृ॒त्वा स पृ॑थि॒वीम्प्रावि॑श॒त्तं
दे॒वा ह॒स्ता॑न्स॒रभ्यै॑च्छन्तमिन्द्र॒ उप॑र्यु॒पर्य॑त्य॒क्राम॑त्सो॒ऽब्रवी॑त्को
मा॒यमु॑पर्यु॒पर्य॑त्य॒क्रमी॑दित्य॒हं दु॒र्गे ह॑न्तेत्यथ॒ कस्त्व॑मित्य॒हं
दु॒र्गादा॑ह॒र्तेति॑ सो॒ऽब्रवी॑द्दु॒र्गे वै ह॑न्ता॒वोच॑था वरा॒होऽयं॑

वाममोषः (२१)

सप्तानां गिरीणाम्पुरस्ताद्वित्तं वेद्यमसुराणाम्बिभर्ति तं जहि
यदि दुर्गे हन्तासीति स दर्भपुञ्जीलमुद्धृत्य सप्त गिरीन्भित्त्वा
तमहन्त्यसोऽब्रवीद्दुर्गाद्वा आहर्तावोचथा एतमा हरेति तमेभ्यो
यज्ञ एव यज्ञमाहर्द्यत्तद्वित्तं वेद्यमसुराणामविन्दन्त तदेकं वेद्यं
वेदित्वमसुराणाम् (२२)

वा इयमग्र आसीद्यावदासीनः परापश्यति तावद्देवानान्ते देवा
अब्रुवन्नस्त्वेव नोऽस्यामपीति कियद्वो दास्याम इति यावदियं
सलावृकी त्रिः परिक्रामति तावन्नो दत्तेति स इन्द्रः सलावृकी
रूपं कृत्वेमां त्रिः सर्वतः पर्यक्रामत्तदिमामविन्दन्त यदिमामविन्दन्त
तद्वेद्यं वेदित्वम् (२३)

सा वा इयं सर्वैव वेदिरियति शक्ष्यामीति त्वा अवमायं
यजन्ते त्रिंशत्पदानि पश्चात्तिरश्नी भवति षट्त्रिंशत्प्राची
चतुर्विंशतिः पुरस्तात्तिरश्नी दशदश सम्पद्यन्ते दशाक्षरा
विराडन्न विराड्विराजैवान्नाद्यमव रुन्ध उद्धन्ति यदेवास्या अमेध्यं
तदप हन्त्युद्धन्ति तस्मादोषधयः परा भवन्ति बर्हिः स्तृणाति
तस्मादोषधयः पुनरा भवन्त्युत्तरम्बर्हिष उत्तरबर्हिः स्तृणाति
प्रजा वै बर्हिर्यजमान उत्तरबर्हिर्यजमानमेवायंजमानादुत्तरं
करोति तस्माद्यजमानोऽयंजमानादुत्तरः॥ (२४)

यद्वा अनीशानो भारमादत्ते वि वै स लिंशते यद्वादश
 साहस्योपसदः स्युस्तिस्त्रोऽहीनस्य यज्ञस्य विलोम क्रियेत तिस्र
 एव साहस्योपसदो द्वादशाहीनस्य यज्ञस्य सवीर्यत्वायाथो सलोम
 क्रियते वथ्सस्यैकः स्तनो भागी हि सोऽथैकः स्तनं व्रतमुपैत्यथ
 द्वावथ त्रीनथ चतुर एतद्वै (२५)

क्षुरपंवि नाम व्रतं येन प्र जातान्भ्रातृव्यानुदते
 प्रति जनिष्यमाणानथो कनीयसैव भूय उपैति चतुरोऽग्रे
 स्तनान्ब्रतमुपैत्यथ त्रीनथ द्वावथैकमेतद्वै सुजघनं नाम व्रतं
 तपस्यः सुवर्ग्यमथो प्रैव जायते प्रजयां पशुभिर्यवागू राजन्यस्य
 व्रतं क्रूरेव वै यवागूः क्रूर इव (२६)

राजन्यो वज्रस्य रूपः समृद्ध्या आमिक्षा वैश्यस्य पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै पयो ब्राह्मणस्य तेजो वै ब्राह्मणस्तेजः पयस्तेजसैव
 तेजः पय आत्मन्धत्तेऽथो पयसा वै गर्भा वर्धन्ते गर्भ इव खलु वा
 एष यद्दीक्षितो यदस्य पयो व्रतम्भवत्यात्मानमेव तद्वर्धयति त्रिव्रतो
 वै मनुरासीद्विव्रता असुरा एकव्रताः (२७)

देवाः प्रातर्मध्यन्दिने सायं तन्मनोर्व्रतमासीत्पाकयज्ञस्य
 रूपम्पुष्ट्यै प्रातश्च सायं चासुराणां निर्मध्यं क्षुधो रूपं
 ततस्ते पराभवन्मध्यन्दिने मध्यरात्रे देवानां ततस्तेऽभवन्सुवर्गं
 लोकमायन् यदस्य मध्यन्दिने मध्यरात्रे व्रतम्भवति मध्यतो

वा अत्रेन भुञ्जते मध्यत एव तदूर्जं धत्ते भ्रातृव्याभिभूत्यै
भवत्यात्मना (२८)

पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति गर्भो वा एष यद्दीक्षितो
योनिर्दीक्षितविमितं यद्दीक्षितो दीक्षितविमितात्प्रवसेद्यथा योनेर्गर्भः
स्कन्दति तादृगेव तन्न प्रवस्तव्यमात्मनो गोपीथायैष वै
व्याघ्रः कुलगोपो यदग्निस्तस्माद्यद्दीक्षितः प्रवसेत्स एनमीश्वरो-
ऽनूत्थाय हन्तोर्न प्रवस्तव्यमात्मनो गुप्त्यै दक्षिणतः शय एतद्वै
यजमानस्यायतनं स्व एवायतने शयेऽग्निमभ्यावृत्य शये देवता
एव यज्ञमभ्यावृत्य शये॥ (२९)

एतद्वै कूर इवैकव्रता आत्मना यजमानस्य त्रयोदश च॥ [५]

पुरोहविषि देवयजने याजयेद्यं कामयेतोपैनमुत्तरो
यज्ञो नमेदभि सुवर्गं लोकं जयेदित्येतद्वै पुरोहविर्देवयजनं
यस्य होता प्रातरनुवाकमनुब्रुवन्नग्निमप आदित्यमभि
विपश्यत्युपैनमुत्तरो यज्ञो नमत्यभि सुवर्गं लोकं जयत्याप्ते
देवयजने याजयेद्भ्रातृव्यवन्तम्पन्थां वाधिस्पर्शयेत्कर्तं वा
यावन्नानसे यातवै (३०)

न रथायैतद्वा आप्तं देवयजनमाप्नोत्येव भ्रातृव्यं
नैनम्भ्रातृव्य आप्नोत्येकोन्नते देवयजने याजयेत्पशुकाममेकोन्नताद्वै
देवयजनादङ्गिरसः पशूनसृजन्तान्तरा सदोहविधानि उन्नतं
स्यादेतद्वा एकोन्नतं देवयजनम्पशुमानेव भवति त्र्युन्नते

देवयजने याजयेत्सुवर्गकामञ्च्युन्नताद्वै देवयजनादङ्गिरसः सुवर्गं
लोकमायन्नन्तराहवनीयं च हविर्धानं च (३१)

उन्नतः स्यादन्तरा हविर्धानं च सदश्चान्तरा सदश्च
गार्हपत्यं चैतद्वै च्युन्नतं देवयजनं सुवर्गमेव लोकमेति
प्रतिष्ठिते देवयजने याजयेत्प्रतिष्ठाकाममेतद्वै प्रतिष्ठितं देवयजनं
यत्सर्वतः समम्प्रत्येव तिष्ठति यत्रान्याअन्या ओषधयो व्यतिषक्ताः
स्युस्तद्याजयेत्पशुकाममेतद्वै पशूनां रूपं रूपेणैवास्मै
पशून् (३२)

अव रुन्धे पशुमानेव भवति निर्ऋतिगृहीते देवयजने
याजयेद्यं कामयेत् निर्ऋत्यास्य यज्ञं ग्राहयेयमित्येतद्वै
निर्ऋतिगृहीतं देवयजनं यत्सदृश्यै सत्या ऋक्षन्निर्ऋत्यैवास्य
यज्ञं ग्राहयति व्यावृत्ते देवयजने याजयेद्वावृत्कामं यम्पात्रे वा
तल्पे वा मीमांसेरन्प्राचीनमाहवनीयात्प्रवणः स्यात्प्राचीनं
गार्हपत्यादेतद्वै व्यावृत्तं देवयजनं वि पाप्मना भ्रातृव्येणा वर्तते
नैनम्पात्रे न तल्पे मीमांसन्ते कार्यं देवयजने याजयेद्भूतिकामं
कार्यो वै पुरुषो भवत्येव॥ (३३)

यातवै हविर्धानंश्च पशून्याप्मनाऽष्टादश च॥ [६]

तेभ्य उत्तरवेदिः सिंही रूपं कृत्वोभयानन्तरापक्रम्यातिष्ठते
देवा अमन्यन्त यतरान् वा इयमुपावर्त्स्यति त इदम्भविष्यन्तीति

तामुपा॑मन्त्रयन्त॒ साब्र॑वी॒द्वरं॑ वृणै॒ सर्वा॑न्मया॒ कामा॑न्व्य॒श्जव॑थ॒ पूर्वा॑
तु मा॒ऽग्नेराहु॑तिर॒श्जव॑ता॒ इति॑ तस्मा॑दुत्तरवेदिम्पूर्वाम॒ग्नेर्व्याघा॑रयन्ति॒
वारे॑वृ॒तः॒ ह्यस्यै॑ शम्य॒या परि॑ मिमी॒ते (३४)

मात्रै॒वास्यै॒ साऽथो॑ यु॒क्तेनै॒व यु॒क्तम॑व॒ रुन्धे॑ वि॒त्ताय॑नी
मे॒ऽसीत्या॑ह॒ वि॒त्ता ह्ये॒ना॒नाव॑त्ति॒त्ताय॑नी॒ मे॒ऽसीत्या॑ह॒ ति॒क्तान्
ह्ये॒ना॒नाव॑दव॒तान्मा॑ नाथि॒तमि॒त्याह॑ नाथि॒तान् ह्ये॒ना॒नाव॑दव॒तान्मा॑
व्यथि॒तमि॒त्याह॑ व्यथि॒तान् ह्ये॒ना॒नाव॑द्विदे॒रग्नि॑र्नभो॒ नाम॑ (३५)

अ॒ग्ने अ॒ङ्गिर॑ इति॒ त्रि॒रह॑रति॒ य ए॒वैषु॑ लो॒केष्व॒ग्नय॑स्ताने॒वाव॑
रुन्धे॑ तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थः॒ ह॒रत्य॑नि॒रुक्त॑मे॒वाव॑ रुन्धे॑ सि॒ः॒हीर॑सि
महि॒षीर॑सीत्या॑ह॒ सि॒ः॒हीर॑ह्येषा॒ रूपं॑ कृ॒त्वोभ॑या॒नन्तरा॑प॒क्रम्या॑ति॒ष्ठदु॒रु
प्र॒थस्वो॑रु॒ ते य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मि॒त्याह॑ यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑
प्रथ॑यति ध्रु॒वा (३६)

असी॑ति स॒ः॒ ह॑न्ति धृ॒त्यै दे॒वेभ्यः॑ शु॒न्धस्व॑ दे॒वेभ्यः॑
शु॒म्भस्वे॒त्यव॑ चो॒क्षति॑ प्र च॑ किरति॒ शु॒द्ध्या इन्द्र॑घोषस्त्वा॒ वसु॑भिः
पु॒रस्ता॑त्पा॒त्वित्या॑ह॒ दिग्भ्य॑ ए॒वेना॑ प्रो॒क्षति॑ दे॒वाः॒श्चेदु॑त्तरवेदि॒रुपा॑व॒वर्ती॑ह
वि ज॑यामहा॒ इत्य॑सु॒रा व॒ज्रमु॑द्यत्य॒ दे॒वान॒भ्याय॑न्त॒ तानि॑न्द्रघो॒षो
वसु॑भिः पु॒रस्ता॑दप॒ (३७)

अ॒नु॒द॒त॒ मनो॑जवाः पि॒तृभि॑र्दक्षि॒णतः॑ प्रचै॒ता रु॒द्रैः
प॒श्चाद्वि॑श्वक॑र्मादि॒त्यैरु॑त्तर॒तो यदे॒वमु॑त्तरवेदिं प्रो॒क्षति॑ दिग्भ्य॒

मिमीते नाम ध्रुवाऽपं शुचा त्रीणि च॥

यजमानाय स्वाहेति ते देवता आशिष उपायन्पश्च कृत्वो
व्याघारयति पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः पाङ्क्तौ यज्ञो यज्ञमेवाव रुन्धेऽक्षण्या
व्याघारयति तस्मादक्षण्या पशवोऽङ्गानि प्र हरन्ति प्रतिष्ठित्यै

भूतेभ्यस्त्वेति सुचमुद्गृह्णाति य एव देवा भूतास्तेषान्तद्वांगधेयन्तानेव तेन प्रीणाति पौतुद्रवान्परिधीन्परि दधात्येषाम् (४१)

लोकानां विधृत्या अग्नेस्त्रयो ज्यायांसो भ्रातर आसन्ते देवेभ्यो हव्यं वहन्तः प्रामीयन्तु सोऽग्निरबिभेदित्थं वाव स्य आर्तिमारिष्यतीति स निलायत स यां वनस्पतिष्ववसत्ताम्पूतुद्रौ यामोषधीषु तां सुगन्धितेजने याम्पशुषु ताम्पेत्वंस्यान्तरा शृङ्गे तं देवताः प्रैषमैच्छन्तमन्वविन्दन्तमब्रुवन् (४२)

उप न आ वर्तस्व हव्यं नो वहेति सोऽब्रवीद्वरं वृणै यदेव गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दात्तन्मे भ्रातृणाम्भागधेयमसदिति तस्माद्यद्गृहीतस्याहुतस्य बहिःपरिधि स्कन्दति तेषान्तद्वांगधेयं तानेव तेन प्रीणाति सोऽमन्यतास्थन्वन्तो मे पूर्वं भ्रातरः प्रामेषतास्थानि शातया इति स यानि (४३)

अस्थान्यशातयत तत्पूतुद्वभवद्यन्मांसमुपमृतं तद्गुल्गुलु यदेतान्त्सम्भारान्त्सम्भरत्यग्निमेव तत्सम्भरत्यग्नेः पुरीषमसीत्याहाग्नेर्यत्सम्भारा अथो खल्वाहुरेते वावैनं ते भ्रातरः परि शेरे यत्पौतुद्रवाः परिधय इति॥ (४४)

वित्वा देवयत एषामब्रुवन् यानि चतुश्चत्वारिंशच्च॥ [८]

बद्धमव स्यति वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति प्र णेनेक्ति मेध्ये एवैनं करोति सावित्रियर्चा हुत्वा हविर्धाने प्र वर्तयति सवितृप्रसूत

एवैने प्र वर्तयति वरुणो वा एष दुर्वागुभयतो बद्धो यदक्षः स
यदुत्सर्जेद्यजमानस्य गृहानभ्युत्सर्जेत्सुवाग्देव दुर्याः आ वदेत्याह
गृहा वै दुर्याः शान्त्यै पत्नी (४५)

उपानक्ति पत्नी हि सर्वस्य मित्रमित्रत्वाय यद्वै पत्नी
यज्ञस्य करोति मिथुनं तदथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भो-
ऽनवच्छित्यै वर्त्मना वा अन्वित्य यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति
वैष्णवीभ्यामृग्भ्यां वर्त्मनोर्जुहोति यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञादेव रक्षांस्यप
हन्ति यदध्वर्युरनग्नावाहुतिञ्जुहुयादन्धोऽध्वर्युः स्याद्रक्षांसि यज्ञं
हन्त्युः (४६)

हिरण्यमुपास्य जुहोत्यग्नित्येव जुहोति नान्योऽध्वर्युर्भवति
न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति प्राची प्रेतमध्वरं कल्पयन्ती इत्याह
सुवर्गमेवैने लोकं गमयत्यत्र रमेथां वर्ष्मन्पृथिव्या इत्याह वर्ष्म
ह्येतत्पृथिव्या यद्वैवयजनं शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं न्दिवो
वा विष्णवुत वा पृथिव्याः (४७)

इत्याशीर्षदयर्चा दक्षिणस्य हविर्धानस्य मेथीं नि हन्ति
शीर्षत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽव रुन्धे दण्डो वा
औपरस्तृतीयस्य हविर्धानस्य वषट्कारेणाक्षमच्छिनद्यत्तृतीयं
छदिर्हविर्धानयोरुदाह्रियते तृतीयस्य हविर्धानस्यावरुद्धौ शिरो वा
एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं विष्णो रराटमसि विष्णोः पृष्ठमसीत्याह

तस्मादेतावद्धा शिरो विष्यूतं विष्णोः स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसीत्याह
वैष्णवः हि देवतया हविर्धानं यमप्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं न
विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (४८)

पत्नीं हन्युर्वा पृथिव्या विष्यूतं विष्णोः पट्विंशतिश्च॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यग्निमा दत्ते प्रसूत्या
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याहाश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्तां पूष्णो
हस्ताभ्यामित्याह यत्यै वज्र इव वा एषा यदग्निरग्निरसि
नारिरसीत्याह शान्त्यै काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे यज्ञः रक्षांसि
जिघांसन्ति परिलिखितः रक्षः परिलिखिता अरातय इत्याह
रक्षसामपहत्यै (४९)

इदमहः रक्षसो ग्रीवा अपि कृन्तामि योऽस्मान्द्वेष्टि यं
च वयं द्विष्म इत्याह द्वौ वाव पुरुषौ यं चैव द्वेष्टि यश्चैनं
द्वेष्टि तयोरेवानन्तरायं ग्रीवाः कृन्तति दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याहैभ्य एवैनानल्लोकेभ्यः प्रोक्षति परस्तादवाचीं प्रोक्षति
तस्मात् (५०)

परस्तादवाचींमनुष्या ऊर्जमुप जीवन्ति क्रूरमिव वा
एतत्करोति यत्खनन्त्यपोऽव नयति शान्त्यै यवमतीरव नयत्यूर्ग्वै
यव ऊर्गुदुम्बर ऊर्जैवोर्जः समर्धयति यजमानेन सम्मितौदुम्बरी
भवति यावानेव यजमानस्तावतीमेवास्मिन्नूर्जं दधाति पितृणां

सद॑न॒म॒सीति॑ ब॒र्हि॒र॒व॑ स्तृ॒णाति॑ पि॒तृ॒दे॒व॒त्यम्॑ (५१)

ह्येत॑द्यन्नि॒खातं॑ यद्व॒र्हि॒र॒न॒व॒स्तीर्य॑ मि॒नु॒या॒त्पि॒तृ॒दे॒व॒त्यां॑
नि॒खा॒ता स्या॑द्व॒र्हि॒र॒न॒व॒स्तीर्य॑ मि॒नो॒त्य॒स्यामे॒वैना॑मि॒नो॒त्यथो॑
स्वा॒रु॒ह॑मे॒वैना॑ङ्क॒रो॒त्यु॒द्वि॒व॑ स्त॒भा॒ना॒न्त॒रि॑क्षं पृ॒णे॒त्या॒हैषां॑ लो॒का॒नां॑
वि॒धृत्यै॑ द्यु॒ता॒न॒स्त्वा॑ मा॒रु॒तो मि॒नो॒त्वित्या॑ह द्यु॒ता॒नो ह॑ स्म॒ वै
मा॒रु॒तो दे॒वा॒ना॒मौदु॑म्बरीमि॒नोति॑ तेनै॒व (५२)

ए॒ना॒मि॒नो॒ति ब्र॒ह्म॒वनि॑ त्वा क्षत्र॒वनि॒मित्या॑ह यथा॒य॒जुरे॒वैतद्धृ॑तेन
द्या॒वापृ॑थि॒वी आ पृ॑णे॒थामि॒त्यौदु॑म्ब॒र्या जु॑होति द्या॒वापृ॑थि॒वी
ए॒व र॒से॒ना॒न॒क्त्या॒न्त॒म॒न्व॒व॒स्त्रा॒व॒य॒त्या॒न्त॒मे॒व य॒ज॒मा॒नं ते॒ज॒सा॒-
ऽन॒क्त्यै॒न्द्र॒म॒सीति॑ छु॒दि॒र॒धि॒ नि द॑धा॒त्यै॒न्द्र॑ हि दे॒व॒त॒या॒ सदो॑
वि॒श्व॒ज॒न॒स्य॑ छा॒ये॒त्या॑ह वि॒श्व॒ज॒न॒स्य॑ ह्ये॒षा छा॒या य॒त्सदो॑
न॒व॒छ॒दि (५३)

ते॒ज॒स्का॒म॒स्य॑ मि॒नु॒या॒त्रि॒वृ॒ता स्तो॒मेन॑ स॒मि॒त॒न्ते॒ज॒स्त्रि॒वृ॒त्ते॒ज॒स्यै॒व
भ॒व॒त्ये॒का॒द॒श॒छ॒दीन्द्रि॒यका॑म॒स्यै॒का॒द॒शाक्ष॑रा त्रि॒ष्टु॒गिन्द्रि॒यं
त्रि॒ष्टु॒गिन्द्रि॒या॒व्यै॒व भ॑वति प॒ञ्च॒द॒श॒छ॒दि भ्रातृ॑व्य॒वतः॑ प॒ञ्च॒द॒शो
व॒ज्रो भ्रातृ॑व्याभि॒भू॒त्यै स॒प्त॒द॒श॒छ॒दि प्र॒जाका॑म॒स्य स॒प्त॒द॒शः प्र॒जा॒-
प॒तिः प्र॒जाप॑ते॒रास्या॑ ए॒क॒विं॒शति॑छ॒दि प्र॒ति॒ष्ठाका॑म॒स्यै॒क॒विं॒शः
स्तो॒मा॒नां प्र॒ति॒ष्ठा प्र॒ति॒ष्ठि॒त्या उ॒दरं॑ वै स॒द् ऊ॒र्गु॒दु॒म्बरो॑ म॒ध्य॒त
औदु॑म्बरीमि॒नोति॑ म॒ध्य॒त ए॒व प्र॒जा॒ना॒मूर्जं॑ द॒धाति॑ तस्मा॑त् (५४)

मध्यत ऊर्जा भुञ्जते यजमानलोके वै दक्षिणानि
छुदीर्षिं भ्रातृव्यलोक उत्तराणि दक्षिणान्युत्तराणि करोति
यजमानमेवायं यजमानादुत्तरं करोति तस्माद्यजमानोऽयं यजमानादुत्तरो-
ऽन्तर्वर्तान्करोति व्यावृत्त्यै तस्मादरण्यं प्रजा उप जीवन्ति परि
त्वा गिर्वणो गिर इत्याह यथायजुरेवैतदिन्द्रस्य स्यूरसीन्द्रस्य
ध्रुवमसीत्याहेन्द्रः हि देवतया सदो यम्प्रथमं ग्रन्थिं ग्रन्थीयाद्यत्तं
न विस्रः सयेदमेहेनाध्वर्युः प्र मीयेत तस्मात्स विस्रस्यः॥ (५)

अपहत्यै तस्मात्पितृदेवत्यन्तेनैव नवच्छदि तस्मात्सदः पञ्चदश च॥ [१०]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानं प्राणा उपरवा हविर्धानं
खायन्ते तस्माच्छीर्षन्प्राणा अधस्तात्खायन्ते तस्मादधस्ताच्छीर्ष्णः
प्राणा रक्षोहणो वलगुहणो वैष्णवान्खेनामीत्याह वैष्णवा
हि देवतयोपरवा असुरा वै निर्यन्तो देवानां प्राणेषु
वलगात्र्यखनन्तान्बाहुमात्रेऽन्विन्दन्तस्माद्बाहुमात्राः खायन्त
इदमहं तं वलगमुद्वपामि (५६)

यं नः समानो यमसमानो निचखानेत्याह द्वौ वाव
पुरुषौ यश्चैव समानो यश्चासमानो यमेवास्मै तौ वलगं
निखनन्तस्तमेवोद्वपति सं तृणति तस्मात्सन्तृण्णा अन्तरतः प्राणा
न सम्भिनन्ति तस्मादसम्भिन्नाः प्राणा अपोऽव नयति तस्मादाद्रा
अन्तरतः प्राणा यवमतीरव नयति (५७)

ऊर्ग्वै यवः प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेवोर्जं दधाति बर्हिरव

स्तृणाति तस्माँल्लोमशा अन्तरतः प्राणा आज्येन व्याधारयति तेजो
 वा आज्यं प्राणा उपरवाः प्राणेष्वेव तेजो दधाति हनू वा एते
 यज्ञस्य यदधिषवणे न सं तृणत्यसंतृणणे हि हनू अथो खलु
 दीर्घसोमे सन्तृद्ये धृत्यै शिरो वा एतद्यज्ञस्य यद्धविर्धानम् (५८)

प्राणा उपरवा हनू अधिषवणे जिह्वा चर्म ग्रावाणो दन्ता
 मुखमाहवनीयो नासिकोत्तरवेदिरुदरः सदा यदा खलु वै जिह्वया
 दध्वधि खादत्यथ मुखं गच्छति यदा मुखं गच्छत्यथोदरं गच्छति
 तस्माँद्धविर्धाने चर्मत्रधि ग्रावभिरभिषुत्याहवनीये हुत्वा प्रत्यञ्चः
 परेत्य सदासि भक्षयन्ति यो वै विराजो यज्ञमुखे दोहं वेदं दुह
 एवैनामियं वै विराट्स्यै त्वक्कर्मोधोऽधिषवणे स्तना उपरवा ग्रावाणो
 वत्सा ऋत्विजो दुहन्ति सोमः पयो य एवं वेदं दुह एवैनाम् (५९)

वृषामि यवंमतीरवं नयति हविर्धानमेव त्रयोविंशतिश्च॥ [११]

चात्वालाभ्युवर्गाय यद्वैसर्जनानि वैष्णव्यर्चा पृथिव्यै साध्या इषे त्वेत्यग्निना पर्यग्नि पशोः पशुमालभ्य
 मेदंसा सुचुवेकादश॥ [१२] चात्वालाहुवानुपैति मुञ्चति प्रह्रियमाणाय पर्यग्नि पशुमालभ्य चतुष्पादो
 द्विपंष्टिः॥62॥ चात्वालात्पशुं दधाति॥

This PDF was downloaded from <http://stotrasamhita.github.io>.

GitHub: <http://stotrasamhita.github.io> | <http://github.com/stotrasamhita>

Credits: <http://stotrasamhita.github.io/about/>